

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 8. Correcti loci duo è primo libro Topicoru[m]. Item alius è quinto Ethicorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

σιωπικῆ, ἀλλά γὰρ εἰπεῖν μὴ τι διενέχουσι οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸν, πολλοὶ ποτε ἔκτισαν, ἢ μηδεὶς; id autem quod vocatur
 Cιωπικῆν, paulo infra vocat συνέειναι.

Correcti loci duo è primo libro Topicorum. Item alio
 quinto Ethicorum. CAP. VIII.

LIBRO primo De Arte Dialectica, quæ Topicorum
 vocantur, ita scriptum est: Εξομεν ἢ τελείως ἢ μέ
 δον, ὅταν ὁμοίως ἔχουμεν, ὡσπερ δὴ ῥητορικῆς, καὶ ἰατρικῆς, καὶ
 τοιούτων δυνάμεων. τὸτο δὲ ὄστι, τὸ ἐκ τῆς ἐκδεχομένην ποιῆν ἢ ἀπο
 θεραπεία. semper autem mihi suspectus fuit is
 locus: neq. vnquam aliter mihi persuadere potui, quod
 totum illud, τὸτο δὲ ὄστι τὸ ἐκ τῆς ἐκδεχομένην ποιῆν ἢ ἀπο
 θεραπεία, inducendum esse: neque scriptum ab Aristote
 le, sed temerè inculcatum ab aliquo imperito. nullus
 enim iis verbis videtur subesse sensus: etsi non leu
 nescius, quomodo ea vulgò accipi soleant. sed qui pu
 gatas aures habent, facillè mihi hoc, vt sperare videat
 assentientur. Neque leue argumentum ad hanc con
 iecturam firmandam putari debet: quòd vetus Lati
 nus interpret facit à me; illaque verba omnino non
 agnoscit. nam constat eum & expressisse, si non elo
 ganter, fideliter quidem certè, omnia quæ repererunt
 & vsum libro, ἀμείχανον ὄσον, meliore & emendatioribus
 iis omnibus qui nunc circumferuntur. Alexander quoque
 que, aut quisquis est Græcus ille, qui Commentarium
 scripsit, nullo modo ea videtur agnoscere. quòd magis
 magis, vt in sententia permaneam, facit. Sed & paulo
 infra, eodem modo peccatum est. vbi enim vulgò legi
 gatur: ἐστὶ ἢ ἀεὶ ἴσα καὶ τὰ αὐτὰ, ἐξ ὧν τε οἱ λόγοι, καὶ οἱ
 οἱ συλλογισμοί. γίνονται μὲν γὰρ οἱ λόγοι ἐκ τῆς ἀποστάσεως, καὶ οἱ
 ἢ οἱ συλλογισμοί, τὰ ἀποβλήματά ὄστι: ibi ergo neminem
 qui Aristotelicam dicendi rationem calleat, dubitatu
 rum puto

nam puto, quin praestet ita legi: ἐστὶ δ' ἀεθμῶν ἴσα, καὶ τὰ
 ἀντι, ἐξ ὧν τῶν λόγων, καὶ πρὸς ὧν. γίνονται μὲν γὰρ ἐν τῷ περὶ
 τῶν, πρὸς ὧν δ', τὰ περὶ ἀντιματὰ ἔστι. λόγων autem nomine
 & syllogismos intelligit, & inductiones. eodem propè
 modo memini, correctum esse à me iam pridem lo-
 cum quendam è quinto ἡγομαχέων: qui vulgò ita le-
 gitur: ὁ δ' ἀδίκος ἐν αἰεὶ τὸ πλεοναίρει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔλαπτον
 ἐπὶ τῷ ἀπὸ πλεοναίρει. ἀλλ' ὅτι δοκεῖ καὶ τὸ μείον κακὸν ἀγαθὸν πως
 εἶναι, ὅς δ' ἀγαθὸν ἔστιν ἢ πλεονεξία, διὰ τὸτο δοκεῖ πλεονέκτης εἶναι.
 ἴσ' ἀνιστοῖ: τὸτο γὰρ περὶ χει, καὶ κοινόν. καὶ παρ' ἑνομοῖ. τὸτο
 γὰρ, ἢ ἔξ ἡγομα, ἢ τῶν ἢ ἀνισότης, πρὸς χει πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ
 κοινόν ἐστὶ πᾶσης ἀδικίας. ego autem legendum censeo: ἐστὶ
 δ' ἀνιστοῖ, καὶ παρ' ἑνομοῖ. τὸτο γὰρ περὶ χει καὶ κοινόν ἔστι. cete-
 ra verba, ut admista, delenda esse. In quo quid libra-
 rios deceperit, non est difficile conicere hominibus in
 hoc genere exercitatis. Hanc correctionem à me acce-
 ptam, Dionysius Lambinus, vir acutissimo ingenio,
 acerrimoque iudicio praeditus, rettulit in Scholia in
 eos libros sua. nisi quòd, cum meam sententiam expo-
 neret, verba illa, πᾶσαν ἀδικίαν, & πᾶσης ἀδικίας, reliquit.
 quae mihi vel maxima causa fuit hoc quoque loco te-
 stificandi, quid sentirem. non tantum enim existimo,
 è glossematis illa fluxisse, verum etiam è falsis & in-
 eptis glossematis. nam verba illa, περὶ χει, καὶ κοινόν ἔστι, si
 quis attentè consideret, non πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν, sed πρὸς
 τὸ πλεον, καὶ πρὸς τὸ ἔλαπτον referenda sunt.

Videri Plautum dixisse rem voluptatum eodem planè
 modo, quo Graeci dicerent τὸ χεῖμα τῶν ἡδονῶν.

CAPVT IX.

REM voluptatum, pro ipsis voluptatibus dixisse vi-
 detur Plautus in Amphitruone: vbi Alcumenam
 ita loquentem facit:

Κ sativ

Mureti
 var. Lektionen
 LIII
 25

